

વૈશ્વિકરણ, સાર્વજનિક ધનસંપત્તિ અને તેના સાધનો માનગી લાભમાં બદલવાનું હથિયાર ન બની જાય તે બેબે

ન્યુરો સર્જનમાંથી સ્વચ્છ અનેલા અને વર્ષો પહેલાં નેધરલેન્ડ (યુરોપ) જઈ ત્યાં હોસ્પિટલ, અનાથાશ્રમ, વૃદ્ધાશ્રમ, બ્લડ બેન્ક જેવી સેવા સંસ્થાઓ સ્થાપી ચલાવીને સેવા અને આધ્યાત્મિક પ્રવૃત્તિમાં લોકપ્રિય બનેલા અને જેમના ફોટોવાળી ૧૮ દેશોને ૧૫૦ લોકો ધીરજ ધારીને અને બહાર પાડેલ છે. એવા શ્રી સોહનબાબા આ વખતના શિવરાત્રીના મેળામાં આવેલા અને લોક આકર્ષણનું કેન્દ્ર બનેલ હતા. યુરોપના નેધરલેન્ડમાં આટલા લોકપ્રિય બનેલા શ્રી સોહનબાબાએ બંને સંસ્કૃતિઓના અનુભવે લોકોને અપીલ કરતાં જણાવેલ કે પશ્ચિમી સંસ્કૃતિ પાછળના વેલ છોડીને ભારતના આધ્યાત્મિક અને પરોપકારના માર્ગ તરફ વળો. પશ્ચિમી સંસ્કૃતિના આકર્ષણ વિશે જણાવેલ કે ભારત માટે એક જ માર્ગ છે, વિકલ્પ છે. બેક ટુ ધી રિયાલીટી એટલે કે (વૈદીક સંસ્કૃતિ તરફ પાછા ફરો) આજે સોહનબાબાની ખુબ જ વિચારણીય એટલા માટે છે. ૨૦ વર્ષના વૈશ્વિકરણના સારાનરસા અનુભવો આપણી નજર સામે છે.

છેલ્લા બે દસકાથી પશ્ચિમી પાશ્ચિમી પુરા દેશ અને પુરા સમાજ પર તરફ-તરફના નવા હુમલાઓ થતા રહ્યાં છે. હુમલા પહેલા પગ થતા હતા પણ આજના નવી જાતના હુમલાઓમાં મોટો ફરક છે. અગાઉના હુમલાઓ હુસ્નમાં આગળના હતા એટલે એની સામે લડી શકાતું હતું. આજે આપણ પર જે હુમલાઓ થઈ રહ્યાં છે. તે હુમલો કરનાર આપણની શક્તિ નથી? એમાંથી મોટા ભાગના આપણાં અંદરના જ લોકો હોય? આપણા જ માણસો હોય છે. એટલે આ છળકપટને પહોંચવું તેની સાથે લડવું બેહદ કઠીન કામ છે.

એક સમય હતો કે જ્યારે સમાજ પોતાના પ્રશ્નો, સમસ્યાઓ હળીમળીને હલ કરી શકતા હતા, પણ સ્વાલંબનનો એ દોર નુટ્યો અને રાજ્યની દખલ વધતી થઈ અને એવો સમય આવ્યો કે રાજ્ય એ પોતાની કેટલીક જવાબદારીઓ (મહત્વની જવાબદારીઓ) માનગી હાથોમાં સોંપવા માંડ્યાની સ્થિતિ સર્જાતી જાય છે. એટલું જ નહીં પણ આ નવા દોરમાં રાજ્ય અને માનગી ક્ષેત્ર, સમાજના સાધનોને જ અડત કરવા માંડ્યાની સ્થિતિ સર્જાતી જાય છે. અને એવા એ હુમલાનું નામ છે, પી.પી.પી. એટલે કે 'પબ્લીક પ્રાઈવેટ પાર્ટનરશીપ' (નીજ-જન ભાગીદારી) જે કે આમાં સીધી લોકોની કોઈ ભાગીદારી હોતી નથી. ઉપર ઉપરથી એવું દેખાઈ રહ્યું છે કે આપણા ભલા માટે આપણા રોજબરોજના દુ:ખોને સુખમાં પરિવર્તિત માટે છે. પણ વાતસ્વમાં આપણી સાર્વજનિક મુદ્દાને માનગી લાભમાં બદલવાનું એક નવું હથિયાર છે. આ બાબત જરા ઉડાણથી સમજવી જરૂરી

છે. જગતના ખાસ કરીને પશ્ચિમ જગતના ધનવાનોએ પોતાના નાણાં જગતભરમાં ફરતા-ફરતા કરવા વિષ્યે બેંક વગેરે જેવી આંતરરાષ્ટ્રીય નાણાં સંસ્થાઓ અને વિવિધ એજન્સીઓ સ્થાપી ત્રીજી દુનિયાના વિકાસશીલ દેશોની સરકારોને લોનો-વિરાણ-આપી નાણાં ફરતા-ફરતા કરવાની સાથે સાથે ધીરેલા નાણાંની સલામતી માટે આ દેશોમાં - વેપાર-ઉદ્યોગના નામે આ ધનવાનોની બહુરાષ્ટ્રીય કંપનીઓ. દુનિયાભરમાં પોટથી ગયેલ. જગતની ૪૦૦૦ બહુરાષ્ટ્રીય કંપનીઓમાંથી સૌથી મોટી ૨૦૦ કંપનીઓ આજે વિશ્વના અર્થતંત્ર પર સીધો અને રાજ્યતંત્ર પર આંતરરાષ્ટ્રીય નાણાં સંસ્થાઓ દ્વારા ગરીબ વિકાસશીલ દેશોને જે વિરાણો અપાય છે તેની શરતોમાં માનગીકરણને ખાસ પ્રોત્સાહન આપવાનો આગ્રહ રખાતો હોય છે. જેથી સાર્વજનિક ધન-સંપત્તિ અને તેના સાધનો માનગી લાભમાં પ્રેરી શકાય, બદલી શકાય.

ઉદાહરણ-વૈશ્વિકરણની શરૂઆતના ૮૦ના દશકામાં માનગીકરણનો દોર ચાલેલ જેમાં જગતના ૨૩ દેશોમાં પાણી-પુરવઠો, જાહેર આરોગ્ય વગેરે જેવી સામાજિક સેવાઓની ૩૭ પરિયોજનાઓ (પ્રોજેક્ટો) માનગીકરણ કરાયેલ પછી કંપનીઓ એ પાણી ફી, સર્વિસ ફી, વગેરેમાં મોટા વધારા કરી દીધેલ, તેમજ નબળા સેવા, શરતોનો ભંગ અને ભ્રષ્ટા જેવા કારણોના લીધે લગભગ બધી જગ્યાએ લોકોના ભારે વિરોધના કારણે આ પ્રોજેક્ટોનું માનગીકરણ નિષ્ફળ ગયેલ અને જગતમાં આ માનગીકરણની પધ્ધતિ ના લોક વિરોધ અને લોક અસ્વીકારના લીધે માનગીકરણ આગળ વધારવું મુશ્કેલ બનેલ. એટલે વિશ્વ બેંકે ધીરાણની રણનીતિમાં પરિવર્તન કર્યું અને યેનકેન પ્રકારે જુદા સ્વરૂપે પણ માનગીકરણ આગળ વધારવા.

મે. ૨૦૦૮માં જીનીવા ખાતે આંતરરાષ્ટ્રીય કોન્ફરન્સ મળેલ અને તેમાં માનગીકરણના વિરોધને ટાળવા નીજ-જનભાગીદારીની જનભાગીદારીની ઇતરામણ છાપ ઉપસાવતી પી.પી.પી. પધ્ધતિ એટલે પબ્લીક-પ્રાઈવેટ-પાર્ટનરશીપ (આડકતરા માનગીકરણ) પધ્ધતિને અમલી બનાવી અને તેને પુરતું પ્રોત્સાહન આપવા આંતરરાષ્ટ્રીય નાણા સંસ્થા, એજન્સીઓ અને સરકારોએ સક્રીય સહયોગ આપવાનું નક્કી થયેલ. આ બેઠકમાં ભારત સહિતના અનેક દેશોની સરકારોના પ્રતિનિધિઓ પહોંચ્યા. અને ત્યારથી પીપીપીને આગળ વધારવા પ્રક્રિયા તેજ બનેલ.

એપ્રિલ-૨૦૧૧ની સ્થિતિ જોઈએ તો કેન્દ્રની નાણા ખાતાની વેબસાઈટ મુજબ ભારત સરકારમાં કુલ ૬૬૦ પી.પી.પી. પરિયોજનાઓ નોંધાયેલ હતી. જેમાં સડક-રોડ ક્ષેત્રની ૩૭૧,

ઉર્જાની ૪૬, પોર્ટ બંદરની ૫૬, શહેરીવિકાસ ની ૧૩૧, એરપોર્ટની ૫૬, રેલ્વેની ૪, શિક્ષણક્ષેત્રની ૬, આરોગ્યની ૩ અને જલક્ષેત્રની ૩૦ પરિયોજનાઓ છે. રૂા. ૩,૩૫,૪૫૩ કરોડમાં ખર્ચની આ પરિયોજનાઓ ઉપરાંત રાજ્યો હસ્તની પીપીપી પરિયોજના હોવાની દાખલા તરીકે ગજરાતમાં પાણ પુરવઠાની ૩૦, રોડ-રસ્તાની ૩૦, ઉર્જાની ૧૬, પોર્ટ-બંદરની ૪૨, સહિત લગભગ સવાસો જેટલી પીપી પીપી યોજનાઓ (પ્રોજેક્ટો) નોંધાયેલ છે. આમ ભારતમાં પીપીપી પ્રોજેક્ટો પ્રાધાન્યતા આપતી હોવાનું આના પરથી જોઈ શકાય છે.

જગતના વિકસિત અને વિકાસશીલ બધા દેશોમાં માનગીકરણની વિવિધ પધ્ધતિ અને રૂપો સામે બહુ જ રોષ પૂર્ણ લોકવિરોધ જગતભરમાં ઉઠતો રહ્યો છે. જેમણે પીપીપીના રાજનૈતિક આર્થિક છંતરાચ્છી ખુલ્લી પાડી છે. અને વિકાસ માટે જરૂરી માળખાકીય વ્યવસ્થાઓ માટે પીપીપીની કોઈ અનિવાર્યતા ન હોવાની છાપ પણ જન્માવી છે.

પશ્ચિમ ધનવાનોના પ્રભુત્વવાળી વિશ્વ બેન્ક વગેરે આંતરરાષ્ટ્રીય નાણાં સંસ્થાઓ, વિવિધ વૈશ્વિક એજન્સીઓની પાણી, ઉર્જા, પ્રવાસન, સ્વાસ્થ્ય, શિક્ષણ વગેરે સાર્વજનિક ક્ષેત્રના બધા સમસ્યાઓમાં ઉકેલ માટેનો સામાજિક ઈલાજ માનગી ક્ષેત્ર હોવાની રાખેલી ધારણાઓ વીસ વર્ષના અનુભવે ત ધારણાઓ ખોટી પડી છે. આ સમસ્યાઓ તો વિકટ જ બનતી રહી છે.

ખુબ જ ચાલાકી અને ચતુરાર્થપૂર્વક રચનાતોમાં આર્થિક, સામાજિક અને પાણી-પર્યાવરણ વગેરે સંબંધી જરૂરી માળખાકીય વ્યવસ્થા ઉભી કરવા અને ચલાવવા માટે સાર્વજનિક ધનની ખુબ જરૂરિયાત હોવાનો માહોલ સર્જવામાં આવતો હોય છે અને પછી સાર્વજનિક નિર્માણના કામોએ ને પાણી પુરવઠા જાહેર આરોગ્ય, શિક્ષણ, વગેરે જેવી સામાજિક સેવાઓને પી.પી.પી. નીજ જનભાગીદારીના રૂપમાં માનગી ક્ષેત્રને સોંપી દેવાતા હોય છે.

આ પી.પી.પી. પધ્ધતિ સરકાર અને માનગી કંપનીઓ વચ્ચેની ભાગીદારી (કરારી સંબંધ) હોય છે. આથી કોર્પોરેટ ક્ષેત્ર અને સરકારી નોકરશાહી પરની નિર્ભરતા વધતી હોય છે. જે ચિંતા જણાવનારી પણ બની શકે છે.

લોકશાહીમાં સાર્વજનિક ધન, સંપત્તિ અને સાધનોને માનગી લાભમાં બદલાવનારી રીતી પણ પધ્ધતિ આખરે તો આમ લોકોમાં હતાશા-નિરાશા અને અશાંતિ અંધાધુંધી ને જન્મ આપનારી પણ બની શકતી હોય છે. કાળજીળ માનવાદી ભલાંક ભ્રષ્ટાચાર, અતિ આર્થિક અસમાનતા અને શોષણ આવી પધ્ધતિઓના કારણે જ જન્મતા વિકસતા હોય છે, એવું તમને નથી લાગતું?

લેખક: શામજીભાઈ આંટાળા

દેશમાં અધિકાંશ વૃદ્ધો ઉપેક્ષિત દારૂણ અવસ્થામાં જીવન વ્યતિત કરી રહ્યા છે !

એક સર્વેક્ષણ અનુસાર ઉપભોક્તાવાદી

કારોબારી સંસ્કૃતિના કારણે અધિકાંશ વૃદ્ધો, બુજૂર્ગો દેશમાં ન કેવળ ઉપેક્ષિત રહ્યા છે પરંતુ દારૂણ અવસ્થામાં સબડી રહ્યાં છે. તે સાથે જ ભારતીય કુટુંબ વ્યવસ્થાનો ઠાંચો ટૂટી રહ્યો છે. આ અંગેના રાષ્ટ્ર વ્યાપી સર્વેક્ષણ અનુસાર દેશના ૬૪૦ જિલ્લાઓમાં વૃદ્ધો બુજૂર્ગોને વૃદ્ધાશ્રમોમાં છોડી મૂકવાની ચિંતાજનક રીતે પ્રવૃત્તિ વધી રહી છે. આશ્ચર્યજનક વાત એ છે કે સરકારની વૃદ્ધાવસ્થા પેન્શન એ ઉંટના મોંમા જીરા સમાન છે. કેન્દ્ર સરકાર અને રાજ્ય સરકારોના નાણાકીય સહયોગથી ચાલનારા વૃદ્ધાશ્રમોની સામાજિક ઓડિટ પંનલથી તપાસ કરાવવી જોઈએ. આ સર્વેક્ષણમાં ભોગવાઈ સંસ્કૃતિમાં યુવા વર્ગ વૃદ્ધ માતા-પિતા વગેરેની સાથે ઉપેક્ષા અને અમાનવીય વ્યવહારની ફરિયાદોની સંખ્યામાં અભૂતપૂર્વ વધારો થયો છે.

વ્યક્તિ અનુભવજન્ય જ્ઞાન અનુસાર વિદ્વાન હોય છે. વિદ્વાન અને રાજ્ય એક સમાન હોય છે. રાજ્યનું સન્માન કેવળ પોતાના દેશમાં હોય છે અને વિદ્વાનોનું સન્માન બધા દેશમાં હોય છે.

તેના અતિસ્થિત ઠીક વિપરીત પશ્ચિમી ઉપભોક્તાવાદી, ભોગવાઈ, કારોબારી સંસ્કૃતિ ઉદ્ધકમાં વિશ્વમાં આદર્શ કલેવડાવતી ભારતીય પરિવાર સંસ્થા વિખંડનના મહાચક્રમાં ફસાઈ છે. સર્વેક્ષણનો નિષ્કર્ષ એ છે કે મહાનગરો, શહેરો

કર્યામાં ૮૦ ટકા સંયુક્ત પરિવારોના વહેંચાઈ ગયા છે. સર્વેક્ષણમાં ચોકાવનારા રહસ્યોદઘાટન કરવામાં આવ્યું છે કે કામકાજ કરતી મહિલાઓ માટે સંયુક્ત પરિવાર વિષ્ટને શિશુ પાલનની જટિલ સમસ્યા પેદા કરી છે. સર્વેક્ષણથી એ રહસ્ય પુલ્ક્યું છે કે એકલવાયા દંપતિ ભાવનાઓ મનોવસાહની ભયાનક મુશ્કેલીમાં આવી રહ્યા છે. ચોકાવનારી વાત એ છે કે સંતાને જે જીવન અથવા સમગ્ર જમામુડી ખર્ચીને ઉચ્ચ શિક્ષણ અપાવનાર સંરક્ષક ઉમરના અંતિમ પડાવ

વૃદ્ધાવસ્થામાં ઠગાયા હોવાનો અનુભવ કરે છે. સર્વેક્ષણમાં એવું જણવા મળ્યું છે કે ર/૩ યુવાઓ ઉંચી નોકરીઓમાં પહોંચ્યા બાદ માતા-પિતા સાથે અંતર બનાવે છે. એવામાં મધ્યમ વર્ગીય, ઓછી આવકવાળા વર્ગના સંરક્ષકોની સ્થિતિ અનાથાલયના જીવનની પણ દૂરવાર છે આ રીતે ગામ-કર્યાથી શોષ પર છાપેલા અધિકારીના સંરક્ષકોની સ્થિતિ બદલત બની ગઈ છે તેમની સાર્વજનિક રૂપે નવ સંસ્કૃતિવાન યુવાનો સ્વીકારવા પણ ઈચ્છતા નથી. પરિણામે એવા વધુ શહેરો કર્યા અને ગામોમાં એકાંત જીવન ગુજારવા માટે વિચાર બન્યા છે એ અલગ વાત છે કે સામાજિક સ્થિતિને કારણે એકાકી વૃદ્ધો આ વ્યથાને ઉજાગર કરી રહ્યા નથી.

આ સર્વેક્ષણનો નિષ્કર્ષ એ છે કે વૃદ્ધોની સમસ્યાને હઈને ભારતીય સમાજ સંરક્ષણ કાળમાંથી પસાર થઈ રહ્યો છે તેમાં વૃદ્ધજનો નિશ્કંુ બન્યા છે ત્રાસદાયક વાત એ છે કે સામાજિક પ્રતિષ્ઠાના ભયથી ૩/૪ બુજૂર્ગો ઉપેક્ષા અપમાનના જીવનનું વિષ પીવા લોજબુર બન્યા છે.

અધિકાંશ વૃદ્ધજનો તેમની આ દારૂણ ગાથામાં અંદર અંદર ઘૂંટાઈ રહ્યા છે. તેમના માટે નિષ્કલ કાનૂની સહાયતા મુગતુષ્ટા બની ગઈ છે દેશના ૭૮ ટકા વૃદ્ધો ઈચ્છે છે તે કેન્દ્ર સરકાર રાજ્ય સરકાર સર્વોચ્ચ અદાલતના વૃદ્ધ પરિજનોને વૃદ્ધગૃહો, અનાથાલયોમાં છોડનારા સંતાનોના ઉત્તરાધિકાર સમાપન ફંસાવનો વ્યાપક પ્રચાર કરે જેથી આર્થિકરૂપે સક્ષમ પુત્ર-પુત્રીઓ તેમના માતા-પિતાને વૃદ્ધાશ્રમ, અનાથાલયમાં છોડી દેવાનું દુસ્સહસ ન કરે.

અવનવા આઈસ્ક્રીમ

આઈસ્ક્રીમ બનાવવા માટે અમુક ચીજો ધ્યાનમાં રાખવી ખાસ જરૂરી છે. ફીજને બદલે હાથના સંચાયામાં આઈસ્ક્રીમ કરવો હોય તો ક્રીમ અડધું વાપરવું ફીજમાં બરફનો થર ન હોવો જોઈએ.

ડબ્બા ચપટા વાપરવા જેથી જલદી સેટ થાય લિક્વિડાઈટ કરવાથી કળી રહેશે નહીં ફીજમાં આઈસ્ક્રીમ વિવિધ રીતે પ્રમાણે બનાવી શકાય ક્રીમને બદલે દૂધનો પાવડર વાપરી શકાય. દૂધનો પાવડર વાપરતી વખતે ડબા પરની સૂચનાઓ વાંચી દૂધનો પાવડર વાપરવો. આઈસ્ક્રીમનો માટે પાણીને બદલે દૂધ વાપરવું. દૂધનો પાવડર જૂનો વાપરવો નહીં સડે આઈસ્ક્રીમમાં દૂધનો પાવડર વાપરવાની સૂચનાઓ આપેલી છે.

વેનિલા આઈસ્ક્રીમ- સામગ્રી - ૧ લિટર દૂર, ૧ કપ દૂધનો પાવડર, ૧ ચમચો કોર્નફ્લોર, ૧ ચમચી વેનિલા એસેસ, ૧૨ સમયા સાકર, ૧ ચમચોમાગરીન અથવા, ૧ ચમચી માખણ.

ગતાંકનું ચાલુ

પૂ. ધના ભગત

શ્રી ધના ભગતનો જન્મ સં. ૧૭૮૫ (ઈ.સ. ૧૭૩૮) માં ધોળા ગામમાં કણબી જ્ઞાતિના કાકડીયા કુળમાં થયો હતો. પિતા હરિભગત અને માતા લાડુભાઈ ભક્તિપરાયણ હતા. ધનાભગત નાનપણથી જ શાંત, નિર્મળ, ભોળા અને વિદ્યાસુ સ્વભાવના હતા. એમને ઈશ્વર પ્રત્યે અખૂટ શ્રદ્ધા હતી. સાત વર્ષની ઉમરે તેઓ ભજન કીર્તનમાં તાલ આપી પ્રભુમય બી જતાં.

આમને આમ ભક્તિ કરતા ધનાની ઉમર ૨૦ વર્ષની થઈ. મોટા ભાઈને ખેતીમાં મદદ કરવા લાગ્યા. પિતા હરિભગત સ્વધામ સિધાયા પછી તેનો નિત્યકમ ધનાએ જાળવી રાખેલો. સોજે ખેતરથી આવ્યા પછી ચોરે પૂજાપાઠ કરવા જતાં, પ્રભુની માળા જપતાં. કોઈ સાધુ સંત આવે તો આપી અને જમવા-સુવાની વ્યવસ્થા જાતે કરતા દિન-પ્રતિદિન ધના ભગત પ્રભુ સ્મરણમાં લીન રહેવા લાગ્યા. મોટાભાઈ રામભાઈ ધના ભગતના ધર્મ પતિ ગંગાભાઈને આહું તેડી લાવ્યા. પણ ધના ભગતનું મન પ્રભુ સ્મરણ અને સંત સેવામાં જ રહેતું. ગંગાભાઈ પણ ધર્મ પરાયણ હતા. પતિ-પત્ની ભક્તિ રંગે રંગાઈ ગયા. ક્યાંય પણ ભજન-કીર્તન કે સત્સંગ હોય, ત્યાં ધના ભગત પહોંચી જતાં. આમ થતાં કોઈકવાર ધના ભગત ખેતી કે ઘર વ્યવહારમાં પૂરું ધ્યાન આપી શકતા નહી. તેથી મોટાભાઈનો ઠપકો પણ સાંભળવો પડતો પણ ભક્તિ રંગે રંગાયેલા ધનાભગતને એક પરમ ગુરુની ખોટ સાલતી હતી.

એક દિવસ પંચાળના દાહુભગત ધનાભગતની ડેલીએ પધાર્યાં. ભગતની આગતા સ્વાગતા અને સ્નેહભાવથી ભીજાઈ દાહુભગત રોકાઈ ગયાં. ધના ભગતે દાહુભગતને મનોમન ગુરુ માની લીધા. પૂ.કાસમભાવાની આશ્ચર્યા દાહુભગતે ધનાને શિષ્ય બનાવ્યો. અને ઠીલા આપી. ધનાભગત ગુરુની અને જગ્યાની ચાકરીમાં લાગી ગયા. આમ ને આમ કેટલાંક વરસ લીટી ગયા. ધના ભગતની ભક્તિ પાકી થતી ગઈ. પ્રભુકૃપાથી તુંબડામાંથી ઘઉં નીકળ્યા. વાયુવેગે વાત પ્રસરી લોકો ધોળા આવવા લાગ્યા અને ધનાભગતની વારીએ મેળો જાયો. ગામલોકોએ ધનાભગતના શોભા સામૈયાની તેયારી કરી. પાળિયાદના ભક્ત શિરોમણી વિસામણ બાપા ધોળા આવ્યા અને આજથી ધોળા ગામ “ધનાભગતના ધોળા” તરીકે ઓળખાશે એવા આશીર્વાદ આપ્યાં.

ભાલવંથકમાં રંગપર ગામે ગામ સમસ્ત સંત મેળો ગોઠવ્યો હતો. ધનાભગતને રસોડાના કામમાં આગેવાની સોંપી. માનવલોક, સંતો-મહંતો મળી હજારેક ભાગીસનો અંદાજ મુકાયો. પણ સંતોના દર્શને બે હજારની માનવમેદની માંગણી કરી. ધના ભગત રસોડામાં ગણપતિ અને મા અન્નપૂર્ણાની સ્તુતિ કરી, “હું પ્રભુ, હે મા અન્નપૂર્ણા મને આ કામ સોંપાનું છે તો મારી લાજ રાખજો.” સ્તુતિ કરી ધનાભગતે કંઈ આ લાડુની ઉપર કપડું ઢાંકી જો. કપડું ઢકાયું અને ડોલ લાડવા માંડ્યા આપવા. સૌએ ભરપેટ જમી લીધું. તોય લાડુ તો વધ્યા. સૌ અચરજભરી રીતે આ કોતુક જોઈ રહ્યાં. ધનાભગતનો જયજયકાર વાંતાં.

ધનાભગતનું જીવન નિર્મળ હતું. મનમાં કોઈ ઊંચનીચનો ભેદભાવ ન હતો. ધનાભગત સૌને પોતીકા માને. ધના ભગતે હરિજનવાસમાં કીર્તન કરેલાં અને લાલશાપીરની ભાઈબંધી કરી એનું સ્મારક બનાવેલું.

પાળીયાદના પીર વિસામણબાપુની મહેમાનગતિ કરેલી અને માણેલી. ભરવાડના ભગત નગા લાખાના બાપા સાથે મોજભરી જ્ઞાનગોષ્ઠી કરેલી. આજે ધના ભગતની જગ્યામાં સર્વ કામનાં લોકો ભાવથી આવે છે. લાલશાપીરની દરગાહ આવતા મુસ્લિમો ધનાભગતના મંદિરે જરૂર આવે છે.

હવે ધના ભગતનો સમય પ્રભુ ભજન અને સાધુ-સંતોની સેવામાં લીનવા લાયકો. ધનાભગત ભક્તિમાં ઉડા ઉતરતા ગયાં. ભગતનું એક સ્વપ્ન હતું કે પોતાને આંગણે શ્રી રામજી મંદિર બાંધી યથાયોગ્ય ભક્તિ સાધના કરવી. ત્યાં ચલાલા ધના ભગતે સંત મેળાનું વાયક પાઠવ્યું. ગુરુ દાહુભગતની સાથે તેઓ ચલાલા જવા નીકળ્યા. ત્યાં ધનાભગતે હૃદયપૂર્વક નમસ્કાર કરી ધોળામાં રામજી મંદિર બાંધવાની ઈચ્છા વધાવી લીધી અને સૌ એ વખતે ધોળા આવરો તેવું વચન આપ્યું. ધનાભગતની ભક્તિપરાયણતા, નમ્રતા અને નિર્મળતા જોઈ વિસામણ બાપુએ ભાદરવા સુદ બીજે આપણે સંત મેળો ભરવો છે અને કમચિયાના મેળામાં

બાવનગજની ધજા ધના ભગતના હાથે ચડાવવી છે. ધનાભગતે વચન આપ્યું.

ધનાભગતની નામના ચોમેર પ્રસરી. તોય ગામમાં જ કેટલાક નીંદાખોરો તેમની નીંદા કરે. તેમની ભક્તિના માર્ગમાં બાધા નાખ્યા કરે, પણ ભગતને એની જરાય પરવા નથી. ભગત તો જ્યાં ભજન ત્યાં પ્રભુની લીલામાં લીન રહેવા લાગ્યા. મનમાં વેરાગ્ય દૈઢ થતો જાય છે. જીવનમાં નિર્મળતા અને સાદગી, સત્સંગ અને સેવા, આ સિવાયની તમામ વસ્તુઓ ઉપરથી ધનાભગતનું મન ઉઠી ગયું. સવાર સાંજ રામધૂન, સત્સંગ, સાધુ-સંતોની સેવા કરવા લાગ્યા.

પાળિયાદથી પીર વિસામણ બાપુનું સંત મેળાનું વાયક આયુું. ધનાભગત પાળિયાજવા નીકળ્યા. ધના ભગતને આવતા જોઈ સંતો આનંદ વિભોર બની ગયા. કમચિયાનો મેળો ભરાયો. પંચાલ સહિતના પ્રદેશોમાંથી સંતો મેદની ઉમટી પડી. ધનાભગતના હાથે વાવડો ચડાવવાનો હતો. ધના ભગતે વાવડો હાથમાં લઈ રામદેવપીરની સ્તુતિ કરી અને વાવડાનો ઘા કર્યો. બાવન ગજની વાવડા આપોઆપ ચડી ગયાં.

“બાવન ગજનો વાવડો નામ મંડળ લહેરાય, ધન્ય ધના ધોળા તણા, નામ અમર થઈ જાય.”

હવે ધના ભગતને લાગ્યું કે કામ પુરુ થયું છે અને કામ પુરુ થયા પછી નીકળી જવું જોઈએ. અને ભગતે સમાધિ લેવાનું જાહેર કર્યું સંત મેળો થયો. સંત પુનિતના આશીર્વાદ લઈ સંવત ૧૮૦૧ ની અષાઢ સુદ

“આપણાં સંતો” ટાઈટલ હેઠળ ડૉ.આર.ટી.સાવલીયા અને ભીમજીભાઈ નાકરાણીએ પાટીદાર સમાજમાં જન્મેલા સંતોના જીવન અને બોધ વિશેની એક નાની પુસ્તિકા તૈયાર કરી છે. જેની વેસ્ટર્ન એઝી સીડસના ગતિશીલ ઉદ્યોગપતિ શ્રી નારાયણભાઈ પટેલે સ્પોન્સરશીપ કરી છે. પાટીદાર સમાજમાં જન્મેલા એવા સંખ્યાબંધ સંતોમાંથી ઘણાના નામો જણાવ્યા છે. પરંતુ યુવાન પંઢીને તેમના વિશે ખાસ માહિતી હોવાનો સંભવ નથી. આ સંતો વિશેની માહિતીને સંકલિત કરીને જે પુસ્તિકા પ્રસિદ્ધ થઈ છે તેને આ કટારમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં અમને ગૌરવ છે. અમને આશા છે કે, વિશાળ પાટીદાર સમાજ અને અન્ય સમાજો પર આ મહાન સંતોના જીવન અને તત્વજ્ઞાન જણવાનો લાભ લેશે.

-તંત્રી

પાંચમને ગુરુવારે ધનાભગતે જીવતા સમાધિ લીધી. ધોળા-ધનાભગતની જગ્યાનો વહીવટ પુત્ર દિયાળ ભગતે સંભાળી લીધો.

ધનાભગતની સમાધિ ઉપર મંદિરનું બાંધકામ ઉપાડ્યું. ધનાભગતના ચરણ પથરાવ્યાં. રામ, લક્ષ્મણ, સીતાજીની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરી. સદાપ્રત ચાલતું રહ્યું. ભક્તિ અને સેવાની જ્યોત આજે ધ ધોળામાં ઓજસ પાથરી રહી છે. ધના ભગતનું મીઠું સ્મરણ ભક્તને શ્રદ્ધાળુ અને આસ્થાળુઓને શક્તિ બક્ષે છે.

“વેળું વાવીને તુંબ ધ્યાં, રાજી થયા ભગત રામસાગરો વહેયશું, ભક્તિ કરશે જગત.” આજે ધોળા ગામમાં ધના ભગતની જગ્યા તેના સ્મારક રૂપે ઊભી છે. પૂ. ધનાભગતની જગ્યા એક સંસ્કાર :ધામ બની રહી છે. અન્નક્ષેત્ર તથા સમાજ સુધારણાની પ્રવૃત્તિ વેગ પકડતી જાય છે. જગ્યાના વહીવટકર્તાઓ સામાજિક ઉન્ધાનની પ્રવૃત્તિઓ માટે સક્રિય રસ લઈ રહ્યાં છે. સમૂહ લગ્ન જેવા સુધારાવાદી સલણ માટે પ્રેરણા પૂરી પાડે છે. હાલ આ જગ્યાના મહંત શ્રી બાબુભાઈ પૂ. ધનાભગતની પરંપરાને જાળવી રહ્યાં છે.

શ્રી ઢાંગર ભગત
શ્રી ઢાંગર ભગત લેઉંના પાટીદાર સ્થિતિમાં જન્મેલા. એમના પત્ની સેજુભાઈ પણ એવા જ સત્સંગી અને સેવાપરાયણ હતા. ઢાંગર ભગતનું ગળુ મીઠું ને ભજનો બહુ સરસ ગાઈ શકતા. એમને ઘરે સાધુ સંતોનો મેળો ભરતો પણ આવક પોતે બે જણા મજૂરી કરીને લાવતા તે સિવાય ન હતી. કોઈની મદદ લેવા નહી. સાધુ સેવામાં એકવાર પિપાજી ભગતને તેમના પત્નીના સત્કાર માટે સેજુભાઈની એક માત્ર સાડી વેચવી પડેલી.